CONSILIUL

NOTĂ **LIMITE**

Sursă:	Secretariatul General
Destinatar:	Delegaţiile
Nr. doc. ant.:	5064/3/07 REV 3 COPEN 2
Subiect:	Decizie-cadru a Consiliului privind aplicarea principiului recunoaşterii reciproce a hotărârilor judecătoreşti în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană

La reuniunea sa din 15 februarie 2007, Consiliul pentru justiţie şi afaceri interne a ajuns la un acord legat de abordarea generală a Deciziei-cadru privind aplicarea principiului recunoaşterii reciproce a hotărârilor judecătoreşti în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană.

Grupul de lucru pentru cooperare în materie penală şi consilierii JAI au examinat mai detaliat propunerea şi au finalizat redactarea certificatului anexat la aceasta, precum şi formularul destinat notificării persoanelor.

Textul final rezultat în urma acestor discuţii este redat în anexa I la prezenta notă. Declaraţia Consiliului introdusă în legătură cu scopul de reabilitare al prezentei decizii-cadru este redată în anexa II la prezenta notă.

Textul propunerii face obiectul rezervelor parlamentare exprimate de DK/IE/NL/UK/SE.

ANEXA I

DECIZIA-CADRU 2005/ /JAI A CONSILIULUI
din

privind aplicarea principiului recunoaşterii reciproce a hotărârilor judecătoreşti în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolele 31 alineatul (1) litera (a) şi 34 alineatul (2) litera (b),

având în vedere inițiativa Republicii Austria, a Republicii Finlanda şi a Regatului Suediei,

având în vedere avizul Parlamentului European[1],

întrucât:

(1) Consiliul European întrunit la Tampere în 15 şi 16 octombrie 1999 a aprobat principiul recunoaşterii reciproce, care ar trebui să devină piatra de temelie a cooperării judiciare atât în materie civilă, cât şi penală în cadrul Uniunii.

(2) La 29 noiembrie 2000, Consiliul, în conformitate cu concluziile summitului de la Tampere, a adoptat un program de măsuri pentru punerea în aplicare a principiului recunoaşterii reciproce a hotărârilor judecătoreşti în materie penală[2], în care a cerut o evaluare a necesității instituirii unor mecanisme moderne de recunoaştere reciprocă a condamnărilor definitive privative de libertate (măsura 14) şi aplicarea extinsă a principiului transferului persoanelor condamnate, astfel încât să includă şi persoanele rezidente într-un stat membru (măsura 16).

---

[1] JO
[2] JO

(3) Programul de la Haga privind consolidarea libertății, securității şi justiției în Uniunea European ă[3] cere statelor membre să finalizeze programul de măsuri, în special în domeniul executării pedepselor privative de libertate definitive.

(4) Toate statele membre au ratificat Convenția Consiliului Europei din 21 martie 1983 privind transferul persoanelor condamnate. În cadrul convenției în cauză, persoanele condamnate pot fi transferate, în scopul executării restului sentinței, doar statului de cetățenie al acestora şi doar cu consimțământul acestor persoane şi al statelor implicate. Protocolul adițional la Convenția din 18 decembrie 1997, care permite transferul fără consimțământul persoanei, sub rezerva anumitor condiții, nu a fost ratificat de către toate statele membre. Niciunul dintre aceste instrumente nu impune vreo obligație de principiu privind preluarea persoanelor condamnate în scopul executării sentinței sau ordinului.

(5) Relațiile dintre statele membre, care sunt caracterizate de o încredere reciprocă specială în sistemele juridice ale celorlalte state membre, permit recunoaşterea de către statul de executare a deciziilor luate de autoritățile statului emitent. În consecință, ar trebui planificată o dezvoltare sporită a cooperării prevăzute de instrumentele Consiliului Europei privind executarea hot ărârilor judecătoreşti în materie penală, în special în cazul în care cetățenii UE au fost subiectul unei hotărâri judecătoreşti în materie penală şi au fost condamnați printr-o pedeapsă sau măsur ă privativă de libertate în alt stat membru. Fără a aduce atingere necesității de a-i furniza persoanei condamnate garanții corespunzătoare, nu ar trebui să i se mai acorde o importanță predominantă implicării acesteia în procedură, supunând consimțământului său, în toate cazurile, transmiterea unei hotărâri judecătoreşti unui alt stat membru în scopul recunoaşterii şi executării sentinței pronunțate.

(5a) (...)

(5b) Prezenta decizie-cadru ar trebui pusă în aplicare astfel încât să permită respectarea principiilor generale de egalitate, corectitudine şi moderație.

---

[3] JO

(6) (...)

(6a) Articolul 3a alineatul (1) litera (c) conține o dispoziție facultativă care permite transmiterea certificatului şi a hotărârii judecătoreşti, de exemplu, statului de cetățenie al persoanei condamnate în alte cazuri decât cele prevăzute la alineatul (1) litera (a) şi (b) sau statului în care trăieşte persoana condamnată şi a avut reşedința legală în mod continuu pe o perioadă de cel puțin cinci ani şi îşi va păstra dreptul de şedere permanentă în respectivul stat,

(6b) În cazurile la care se face referire la articolul 3a alineatul (1) litera (c), transmiterea certificatului şi a hotărârii judecătoreşti statului de executare face obiectul consultărilor între autoritățile competente ale statului emitent şi ale celui de executare şi consimțământului autorit ății competente a statului de executare. Autoritățile competente ar trebui să țină cont de elemente precum durata şederii şi alte legături cu statul de executare. Atunci când persoana condamnată ar putea fi transferată către un stat membru şi către un stat terț în temeiul dreptului național sau al instrumentelor internaționale, autoritățile competente ale statului emitent şi ale statului de executare ar trebui, în decursul unor consultări, să analizeze dacă executarea sentin ței în statul de executare ar putea facilita realizarea obiectivului de reabilitare socială în mod mai eficient decât executarea în statul terț.

(6c) Executarea condamnării în statul membru de executare ar trebui să sporească şansele de reabilitare socială ale persoanei condamnate. În vederea dobândirii certitudinii că executarea sentinței de către statul de executare va contribui la facilitarea reabilitării sociale a persoanei condamnate, autoritatea competentă a statului emitent ar trebui să țină cont de elemente precum ataşamentul persoanei la statul de executare, faptul dacă persoana în cauză consideră sau nu statul de executare ca un loc față de care are legături familiale, lingvistice, culturale, sociale sau economice sau de alt tip.

(6cbis) Observațiile persoanei condamnate menționate la articolul 5 alineatul (2) pot fi utile în special în punerea în aplicare a articolului 3a alineatul (2a). Termenul „în special” este folosit pentru a acoperi şi cazurile în care observațiile persoanei condamnate ar include informații care ar putea prezenta interes în cadrul aplicării articolului 9. Dispozițiile articolelor 3a alineatul (2a) şi 5 alienatul (2) nu constituie un motiv de refuz fondat pe reabilitarea socială.

(6ccis) Consiliul recunoaşte că Polonia are nevoie de mai mult timp decât celelalte state membre pentru a face faţă consecinţelor practice şi materiale ale transferului de cetăţeni polonezi condamnaţi în alte state membre, în special din perspectiva unei mobilităţi crescute a cetăţenilor polonezi în cadrul Uniunii Europene. Din acest motiv, a fost prevăzută o derogare temporară având un domeniu de aplicare limitat, pentru o perioadă maximă de cinci ani, la articolul 5 alineatul (4).

(6d) Prezenta decizie-cadru ar trebui de asemenea să se aplice mutatis mutandis executării sentinţelor în cazurile în care se aplică articolele 4 alineatul (6) şi 5 alineatul (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare şi procedurile de predare între statele membre[4] Aceasta înseamnă, printre altele, că statul membru de executare poate verifica, fără să aducă atingere Deciziei-cadru 2002/584/JAI a Consiliului, existenţa motivelor de refuz, astfel cum sunt prevăzute la articolul 9, inclusiv verificarea dublei incriminări, în măsura în care statul de executare a făcut o declaraţie în temeiul articolului 7 alineatul (4), ca o condiţie pentru recunoaşterea şi executarea hotărârii judecătoreşti în vederea stabilirii fie a predării persoanei, fie a executării sentinţei în cazurile în care se aplică articolul 4 alineatul (6) din decizia-cadru menţionată.

(7) Prezenta decizie-cadru respectă drepturile fundamentale şi principiile recunoscute de articolul 6 din tratat, care se reflectă şi în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special capitolul VI. Nimic din prezenta decizie-cadru nu ar trebui interpretat ca o interdicţie de a refuza executarea unei hotărâri judecătoreşti dacă există motive obiective să se creadă că sentinţa a fost impusă cu scopul de a pedepsi o persoană din motive legate de sex, rasă, religie, origine etnică, cetăţenie, limbă, opinii politice sau orientare sexuală sau că aduce atingere poziţiei acestei persoane din unul din aceste motive.

(8) Prezenta decizie-cadru nu împiedică niciun stat membru să aplice normele sale constituţionale privind dreptul la un proces echitabil, respectarea libertăţii de asociere, libertăţii presei şi libertăţii de exprimare în alte mijloace de informare în masă.

---

[4] JO L 190, 18.7.2002, p. 1.

(9) Dispoziţiile prezentei decizii-cadru ar trebui să se aplice în conformitate cu dreptul cetăţenilor Uniunii Europene de liberă circulaţie şi şedere pe teritoriul statelor membre conferit de articolul 18 din Tratatul de instituire a Comunităţii Europene.

(10) Dispoziţiile prezentei decizii-cadru ar trebui să se aplice în conformitate cu legea CE aplicabilă, în special cu Directiva 2004/38/CE, Directiva 2004/109/CE şi Directiva 2004/86/CE.

(11) Atunci când se face trimitere în prezenta decizie-cadru la statul pe teritoriul căruia „trăieşte" persoana condamnată, se înţelege prin aceasta locul de care este legată respectiva persoană pe baza reşedinţei obişnuite şi a altor elemente de tipul relaţiilor familiale, sociale şi profesionale.

(11a) Atunci când se aplică articolul 4 alineatul (1), ar trebui să fie posibilă transmiterea unei hotărâri judecătoreşti sau a unei copii legalizate a acesteia, precum şi a unui certificat autorităţii competente din statul de executare prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă, prin po şta electronică sau fax, de exemplu, şi în condiţii care să îi permită statului de executare să stabilească autenticitatea acestor documente.

(12) În cazurile menţionate la articolul 9 alineatul (l) litera (i), statul de executare ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a adapta sentinţa în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) înainte de a recunoaşte şi executa sentinţa care implică o altă măsură decât pedepsele privative de libertate.

(12a) Motivul de refuz prevăzut la articolul 9 alineatul (l) litera (i) poate fi de asemenea aplicat în cazurile în care persoana nu a fost declarată vinovată de o infracţiune, cu toate că autoritatea competentă a aplicat o măsură privativă de libertate, alta decât o pedeapsă cu închisoarea, ca şi consecinţă a unei infracţiuni comise.

(12b) Motivul de refuz legat de teritorialitate prevăzut la articolul 9 alineatul (1) litera (j) ar trebui aplicat doar în cazuri excepţionale şi în vederea unei cooperări pe cât de extinse posibil în temeiul dispoziţiilor prezentei decizii-cadru, ţinând cont de obiectivul menţionat la articolul 3 alineatul (1). Orice decizie de aplicare a acestui motiv de refuz ar trebui să fie fondată pe o analiză de la caz la caz şi pe consultări între autorităţile competente ale statului emitent şi ale statului de executare.

(13) Termenul menționat la articolul 10 alineatul (1a) ar trebui aplicat de statele membre astfel încât, ca regulă generală, hotărârea finală, inclusiv procedura de apel, să fie finalizată într-o perioadă de 90 de zile.

(13a) Articolul 14 alineatul (1) prevede că, sub rezerva excepțiilor enumerate la alineatul (2), dispoziția privind specialitatea se aplică doar în cazurile în care persoana a fost transferată statului de executare. În consecință, articolul 14 alineatul (1) nu se aplică în cazurile în care persoana nu a fost transferată în statul de executare, de exemplu în cazurile în care persoana a fugit în statul de executare.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE-CADRU:

Capitolul I
Dispoziții generale

Articolul 1
Definiții

În sensul prezentei decizii-cadru:

(a) „hotărâre judecătorească” înseamnă decizia sau ordinul final pronunțate de către o instanță judecătorească din statul emitent care condamnă o persoană fizică;

(b) „sentință de condamnare” înseamnă orice pedeapsă sau măsură privativă de libertate impusă pentru o perioadă de timp limitată sau nelimitată ca urmare a unei infracțiuni pe baza procedurii penale.

(c) „stat emitent” înseamnă statul membru în care a fost pronunțată o hotărâre judecătorească în sensul prezentei decizii-cadru;

(d) „statul de executare” înseamnă statul membru căruia i s-a transmis o hotărâre judecătorească în scopul recunoaşterii sau executării acesteia.

Articolul 2

Stabilirea autorităţilor competente

1. Fiecare stat membru informează Secretariatul General al Consiliului cu privire la autoritatea sau autorităţile care, conform legislaţiei sale naţionale, sunt competente în temeiul prezentei decizii-cadru, atunci când acest stat membre este statul emitent sau statul de executare.

2. Secretariatul General al Consiliului pune informaţiile primite la dispoziţia tuturor statelor membre şi a Comisiei.

Articolul 3

Obiectiv

1. Scopul prezentei decizii-cadru este de a stabili normele conform cărora, în vederea facilitării reabilitării sociale a persoanei condamnate, un stat membru recunoaşte hotărârea judecătorească şi execută sentinţa.

2. Prezenta decizie-cadru este aplicabilă în cazul în care persoana condamnată se află în statul emitent sau în statul de executare.

3. Prezenta decizie-cadru se aplică doar recunoaşterii hotărârilor judecătoreşti şi executării sentin ţelor în sensul prezentei decizii-cadru. Faptul că, pe lângă condamnare, au fost impuse o amend ă şi/sau un ordin de confiscare, care nu au fost încă achitate, recuperate sau executate, nu împiedică transmiterea unei hotărâri judecătoreşti. Recunoaşterea şi executarea unor astfel de amenzi şi ordine de confiscare în alt stat membru se bazează pe instrumentele aplicabile între statele membre, în special Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoaşterii reciproce a sancţiunilor financiare şi pe Decizia-cadru 2005/ xxx/JAI din xx.xx.2005 privind aplicarea principiului recunoaşterii reciproce pentru ordinele de confiscare.

4. Prezenta decizie-cadru nu poate avea ca efect modificarea obligaţiei de respectare a drepturilor fundamentale şi a principiilor juridice fundamentale, astfel cum sunt acestea consacrate de articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Capitolul II

Recunoaştere hotărârilor judecătoreşti şi executarea sentinţelor

Articolul 3a

Criteriile de transmitere a unei hotărârii judecătoreşti şi a unui certificat unui alt stat membru

1. Cu condiția ca persoana condamnată să se găsească în statul emitent sau în statul de executare şi să-şi fi dat consimțământul atunci când acesta i-a fost cerut în temeiul articolului 5, o hot ărâre judecătorească însoțită de un certificat, astfel cum este prevăzută la articolul 4, poate fi transmisă unuia din următoarele statele membre:

   a) statului de cetățenie al persoanei condamnate, pe teritoriul căruia trăieşte aceasta; sau

   b) statului de cetățenie, pe teritoriul căruia, deşi nu este statul în care trăieşte, va fi deportată persoana condamnată, (…) de îndată ce este exonerată de executarea sentinței în temeiul unui ordin de expulzare sau de deportare inclus în hotărârea judecătorească sau într-o decizie judecătorească sau administrativă sau de oricare altă măsură luată ca urmare a respectivei hotărâri; sau

   c) oricărui stat membru, altul decât statele menționate la litera (a) sau (b), a cărui autoritate competentă este de acord cu transmiterea hotărârii judecătoreşti şi a certificatului către statul respectiv.

1a. Transmiterea hotărârii judecătoreşti şi a certificatului poate avea loc în cazul în care autoritatea competentă a statului emitent, acolo unde este cazul, după consultări între autorită ţile competente ale statului emitent şi ale statului de executare, constată că executarea sentin ței de către statul de executare ar servi scopului de a facilita reabilitarea socială a persoanei condamnate.

2. Înaintea transmiterii hotărârii judecătoreşti şi a certificatului, autoritatea competentă din statul emitent poate consulta, prin orice mijloace adecvate, autoritatea competentă din statul de executare. Consultarea este obligatorie în cazurile menționate la alineatul 1 litera (c). În aceste cazuri, autoritatea competentă din statul de executare informează în mod prompt statul emitent cu privire la decizia sa de a consimți sau nu la transmiterea hotărârii judecătoreşti.

2(a) În timpul acestor consultări, autoritatea competentă a statului de executare poate prezenta un aviz justificat autorității competente a statului emitent, potrivit căruia executarea sentinței în statul de executare nu ar servi scopului de a facilita reabilitarea socială şi reintegrarea cu succes a persoanei condamnate în societate.
În cazurile în care nu a existat o consultare, un astfel de aviz poate fi prezentat fără întârziere după transmiterea certificatului şi a hotărârii judecătoreşti. Autoritatea competentă a statului emitent examinează acest aviz şi decide să retragă sau nu certificatul.

3. Statul de executare poate, la propria sa inițiativă, să îi ceară statului emitent să transmită hot ărârea judecătorească însoțită de certificat. Persoana condamnată poate de asemenea să le ceară autorităților competente din statul emitent sau din statul de executare să demareze o procedură în temeiul prezentei decizii-cadru. Cererile formulate în temeiul prezentului alineat nu creează o obligație pentru statul emitent în sensul transmiterii hotărârii judecătoreşti împreună cu certificatul.

4. În procesul de aplicare a prezentei decizii-cadru, statele membre, luând în special în considerare scopul de a facilita reabilitarea socială a persoanei condamnate, adoptă măsuri care constituie baza pe care autoritățile competente trebuie să-şi ia deciziile de a consimți sau nu la transmiterea hotărârii judecătoreşti şi a certificatului în cazurile în care se aplică articolul 3a alineatul (1) litera (c).

5. Fiecare stat membru poate, fie în momentul adoptării prezentei decizii-cadru, fie la o dată ulterioară, să notifice Secretariatului General al Consiliului că, în relațiile sale cu celelalte state membre care au trimis aceeaşi notificare, consimțirea sa prealabilă în temeiul alineatului (1) litera (c) nu este necesară pentru transmiterea hotărârii judecătoreşti şi a certificatului,

a) dacă persoana condamnată trăieşte şi a avut reşedința legală în mod continuu pe o perioadă de cel puțin cinci ani în statul de executare şi îşi va păstra dreptul de şedere permanentă în respectivul stat şi/sau
b) dacă persoana condamnată deține cetățenia statului de executare în alte cazuri decât cele în care se aplică alineatul (1) literele (a) şi (b).

În cazurile menționate la litera (a), dreptul de şedere permanentă înseamnă că persoana în cauză:

- beneficiază de un drept de şedere permanentă în statul membru respectiv în conformitate cu legislația națională care pune în aplicare legislația comunitară adoptată în temeiul articolelor 18, 40, 44 şi 52 din Tratatul de instituire a Comunității Europene sau
- deține un permis de şedere valabil, ca rezident permanent sau pe termen lung, în statul membru respectiv, în conformitate cu legislația națională care pune în aplicare legislația comunitară adoptată în temeiul articolului 63 din Tratatul de instituire a Comunității Europene în ceea ce priveşte statele membre în care se aplică legislația comunitară sau în conformitate cu legislația națională în ceea ce priveşte statele membre în care nu se aplică legislația comunitară.

Articolul 4

Transmiterea hotărârii judecătoreşti şi a certificatului

1. Hotărârea judecătorească sau copia legalizată a acesteia, însoțită de certificat, este transmisă de către autoritatea competentă din statul emitent direct autorității competente din statul de executare prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă şi în condiții care să îi permită statului de executare să stabilească autenticitatea acestor documente. Originalul hotărârii judec ătoreşti sau o copie legalizată a acesteia, precum şi originalul certificatului, sunt trimise statului de executare, la cererea acestuia. Toate comunicările oficiale se fac, de asemenea, în mod direct între respectivele autorități competente.

2. Certificatul, al cărui formular standard este prezentat la anexa A, trebuie semnat de către autoritatea competentă a statului emitent, iar acuratețea conținutului său certificată de către această autoritate.

3. Statul emitent transmite hotărârea judecătorească, însoțită de certificat, unui singur stat de executare o dată.

4. În cazul în care autoritatea competentă din statul de executare nu este cunoscută autorității competente din statul emitent, aceasta din urmă face toate demersurile necesare, inclusiv prin intermediul punctelor de contact ale Rețelei Judiciare Europene, instituite prin Acțiunea comun ă 98/428/JAI[5] a Consiliului, pentru a obține informațiile din partea statului de executare.

5. Atunci când o autoritate din statul de executare care primeşte o hotărâre judecătorească însoțit ă de un certificat nu are nicio competență în recunoaşterea acesteia şi în luarea tuturor m ăsurilor necesare pentru executare, această autoritate transmite, ex officio, hotărârea judec ătorească, însoțită de certificat, autorității competente şi informează în acest sens autoritatea competentă din statul emitent.

Articolul 5

Observațiile şi notificarea persoanei condamnate

1. Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (1a), o hotărâre judecătorească însoțită de un certificat nu poate fi transmisă statului de executare în scopul recunoaşterii sale şi a executării sentinței decât cu consimțământul persoanei condamnate, conform legislației statului emitent.

1a. Consimțământul persoanei condamnate nu este cerut atunci când hotărârea judecătorească, însoțită de certificat, este transmisă:

a) statului de cetățenie în care trăieşte persoana;

b) statului în care va fi deportată persoana condamnată de îndată ce este exonerată de executarea sentinței în temeiul unui ordin de expulzare sau de deportare inclus în hotărârea judecătorească sau într-o decizie judecătorească sau administrativă sau în orice altă măsură luată ca urmare a respectivei hotărâri.

c) statului în care a fugit persoana sau în care s-a întors din cauza procedurii penale care este deschisă împotriva sa în statul emitent sau ca urmare ca condamnării sale în acel stat.

---

[5] JO L 191, 7.7.1998, p. 4.

2. În toate cazurile în care persoana se găseşte încă în statul emitent, acesteia i se dă posibilitatea de a prezenta observații orale sau scrise. În cazul în care statul emitent consideră că este necesar, din cauza vârstei persoanei condamnate sau a stării sale fizice sau mentale, această posibilitate îi va fi dată reprezentantului său legal.

   Observațiile persoanei condamnate sunt luate în considerare pentru a lua decizia privind transmiterea hotărârii judecătoreşti, însoțite de certificat. Atunci când persoana condamnată s-a folosit de posibilitatea prevăzută de prezentul alineat, observațiile acesteia sunt transmise statului de executare, în special în vederea aplicării articolului 3a alineatul (2a). Dacă persoana şi-a prezentat observații orale, satul emitent se asigură că înregistrarea scrisă a acestei declarații este pusă la dispoziția statului de executare.

3. Autoritatea competentă din statul emitent informează persoana condamnată, într-o limbă în țeleasă de aceasta, că a decis să transmită hotărârea judecătorească, însoțită de certificat, folosind formularul standard prevăzut în anexă. Atunci când persoana condamnată se găseşte în statul de executare în momentul luării acelei decizii, formularul este transmis statului de executare, care informează respectiva persoană în acest sens.

4. Alineatul (1a) litera (a) nu se va aplica Poloniei ca stat emitent şi ca stat de executare în cazurile în care hotărârea judecătorească a fost emisă înaintea perioadei de cinci ani de la data menționată în articolul 21 alienatul (1). Polonia poate informa în orice moment Secretariatul General al Consiliului de faptul ca nu va mai recurge la această derogare.

Articolul 6

(...)

Articolul 7

Dubla incriminare

1. Următoarele infracțiuni, în cazul în care sunt pedepsite în statul emitent cu o pedeapsă sau o m ăsură privativă de libertate, a căror durată maximă este de cel puțin trei ani, astfel cum sunt definite de legislația statului emitent, duc la recunoaşterea hotărârii judecătoreşti şi la executarea sentinței pronunțate, în condițiile prezentei decizii-cadru şi fără verificarea dublei incriminări a faptei:
   - apartenența la o organizație criminală,
   - terorismul,
   - traficul de ființe umane,
   - exploatarea sexuală a copiilor şi pornografia infantilă,
   - traficul ilicit de substanțe narcotice şi substanțe psihotrope,
   - traficul ilicit de arme, muniție şi materiale explozive,
   - corupția,
   - frauda, inclusiv cea care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunit ăților Europene[6],
   - spălarea produselor infracțiunii,
   - falsificarea de monedă, inclusiv falsificarea monedei euro,

[6] JO C 316, 27.11.1995, p. 49.

– delictele informatice,

– infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispari ție şi traficul ilicit de specii şi soiuri de plante pe cale de dispariție,

– facilitarea intrării şi a şederii ilegale,

– omuciderea voluntară, loviturile şi vătămările corporale grave,

– traficul ilicit de organe şi țesuturi umane,

– răpirea, sechestrarea ilegală şi luarea de ostatici,

– rasismul şi xenofobia,

– jafurile organizate sau armate,

– traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități şi opere de artă,

– înşelăciunea,

– tâlhăria şi tâlhăria sub formă agravată („racketeering”),

– contrafacerea şi pirateria produselor,

– falsificarea documentelor administrative şi traficul de fals,

– falsificarea mijloacelor de plată,

– traficul ilicit de substanțe hormonale şi de alți factori de creştere

– traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive,

– traficul de vehicule furate,

– violul,

– incendierea intenţionată,

– infracţiunile care intră în competenţa Curţii Penale Internaţionale,

– sechestrarea ilegală de aeronave şi nave,

– sabotajul.

2. Consiliul poate decide să adauge în orice moment alte categorii de infracţiuni pe lista de la alineatul (1), hotărând în unanimitate după consultarea Parlamentului European în condiţiile prevăzute la articolul 39 alineatul (1) din tratat. Consiliul examinează, ţinând seama de raportul care i-a fost prezentat în conformitate cu articolul 21 alineatul (4) din prezenta decizie-cadru, dacă lista ar trebui extinsă sau modificată.

3. Pentru alte infracţiuni decât cele aflate sub incidenţa primului alineat, statul de executare a sentinţei poate condiţiona recunoaşterea hotărârii judecătoreşti şi executarea sentinţei de faptul că hotărârea trebuie să se refere la fapte care să reprezinte o infracţiune şi în temeiul legislaţiei statului de executare, oricare ar fi elementele constitutive ale acesteia şi oricum ar fi descrisă.

4. În momentul adoptării de către Consiliu a prezentei decizii-cadru sau ulterior, orice stat membru poate să facă o declaraţie prin care să informeze Secretarul General al Consiliului că nu va pune în aplicare dispoziţiile alineatului (1). Această declaraţie poate fi retrasă în orice moment. Declaraţiile sau retragerile de declaraţii se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 8

Recunoaşterea hotărârii judecătoreşti şi executarea sentinţei

1. Autoritatea competentă din statul de executare a sentinţei recunoaşte hotărârea judecătorească pronunţată în conformitate cu articolul 3a şi conform procedurii enunţate la articolul 4 şi ia toate măsurile necesare pentru executarea sentinţei, cu excepţia cazurilor în care autoritatea competentă hotărăşte să invoce unul dintre temeiurile de nerecunoaştere sau neexecutare menţionate la articolul 9.

2. În cazul în care durata pedepsei este incompatibilă cu dispoziţiile legale din statul de executare, autoritatea competentă din respectivul stat poate hotărî să adapteze sentinţa numai în măsura în care aceasta depăşeşte pedeapsa maximă prevăzută în legislaţia naţională pentru infracţiuni similare. Sentinţa adaptată nu poate fi inferioară pedepsei maxime prevăzute pentru infracţiuni similare în legislaţia naţională a statului de executare.

3. În cazul în care natura sentinţei este incompatibilă cu dispoziţiile legale din statul de executare, autoritatea competentă din respectivul stat poate hotărî să o adapteze la pedeapsa sau măsura de sancţionare prevăzută în legislaţia naţională pentru infracţiuni similare. Această pedeapsă sau măsură trebuie să corespundă pe cât posibil sentinţei pronunţate în statul emitent; aceasta înseamnă că sentinţa nu poate fi transformată într-o sancţiune pecuniară.

4. Sentinţa adaptată nu este, prin natura sau durata sa, mai dură decât sentinţa pronunţată în statul emitent.

Articolul 9

Temeiuri de nerecunoaştere şi de neexecutare

1. Autoritatea competentă din statul de executare poate refuza să recunoască hotărârea judec ătorească şi să dispună executarea sentinţei, în cazul în care:

(a) certificatul menţionat la articolul 4 este incomplet sau, în mod evident, nu corespunde hotărârii judecătoreşti şi nu a fost completat sau corectat într-un termen rezonabil stabilit de către autoritatea de executare;

(ab) nu sunt îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 3a alineatul (1);

(ac) executarea sentinței ar contraveni principiului ne bis in idem;

(b) hotărârea judecătorească se referă la fapte care nu ar constitui o infracțiune conform legislației statului de executare, în condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (3) şi, în cazul în care statul de executare a făcut o declarație în temeiul articolului 7 alineatul (4), în una dintre situațiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1); cu toate acestea, în privința infracțiunilor în materie de taxe sau impozite, de vamă şi de schimb, executarea sentinței nu poate fi refuzată din motivul c ă legislația statului de executare nu impune acelaşi tip de taxe sau impozite sau nu conține acela şi tip de reglementări în materie de taxe sau impozite, de vamă sau de schimb ca legislația statului emitent;

(c) executarea sentinței este deja prescrisă în conformitate cu legislația statului de executare

(cb) legislația statului de executare prevede imunitatea, ceea ce face imposibilă executarea sentinței;

(d) sentința a fost pronunțată împotriva unei persoane care, conform legislației statului de executare, nu are încă vârsta necesară pentru a răspunde penal de faptele pentru care s-a emis hotărârea judecătorească;

(e) în momentul în care autoritatea competentă a statului de executare primeşte hotărârea judec ătorească, rămân de executat mai puțin de şase luni din pedeapsă;

(f) hotărârea judecătorească a fost pronunțată in absentia, cu excepția cazului în care certificatul atestă că persoana a fost citată personal sau informată prin intermediul unui reprezentant competent în conformitate cu legislația națională a statului emitent cu privire la ora şi locul audierii care a dus la emiterea hotărârii judecătoreşti in absentia, sau că persoana respectivă a indicat autorității competente că nu contestă cauza.

(g) statul de executare face o cerere în temeiul articolului 14 alineatul (3), înainte de a se lua o hotărâre în conformitate cu articolul 10 alineatul (1), iar statul emitent nu consimte, conform articolului 14 alineatul (2) litera (g), ca persoana în cauză să fie urmărită penal, condamnată sau sancționată cu o altă pedeapsă privativă de libertate în statul de executare, pentru o infracțiune comisă anterior transferului, alta decât cea pentru care persoana în cauză a fost transferată.

(h) (...)

(i) sentința pronunțată include o măsură care constă în asistență psihiatrică sau medicală sau o altă măsură privativă de libertate care, fără a aduce atingere articolului 8 alineatul (3), nu poate fi aplicată de statul de executare în conformitate cu sistemul juridic sau sanitar din statul respectiv.

(j) hotărârea judecătorească se referă la infracțiunile care, în conformitate cu legislația statului de executare, sunt considerate a fi fost comise în întregime sau într-o măsură semnificativă pe teritoriul acestuia, sau într-un loc echivalent cu teritoriul acestuia.

(1a) În conformitate cu alineatul (1) litera (j) din prezentul articol, orice hotărâre referitoare la infracțiunile comise parțial pe teritoriul statului de executare, sau într-un loc echivalent cu teritoriul acestuia, este luată de către autoritatea competentă menționată la alineatul (2) în condiții excepționale şi de la caz la caz, luându-se în considerare circumstanțele specifice cazului, în special măsura în care faptele respective au fost sau nu comise în mod semnificativ în statul emitent.

2 În cazurile prevăzute la alineatul (1) literele (a), (ab), (ac), (f) (i) şi (j), înainte de a decide nerecunoaşterea hotărârii judecătoreşti şi neexecutarea sentinței, autoritatea competentă din statul de executare consultă autoritatea competentă din statul emitent, prin orice mijloace adecvate şi, dacă este cazul, îi solicită să furnizeze, fără întârziere, orice informații suplimentare necesare.

Articolul 9a

Recunoaşterea parțială şi executarea

1. În cazul în care autoritatea competentă a statului de executare are posibilitatea recunoaşterii parțiale a hotărârii judecătoreşti şi a executării parțiale a sentinței, aceasta poate consulta autoritatea competentă a statului emitent conform alineatului (2), cu scopul de a ajunge la un acord, înainte de a decide să refuze recunoaşterea hotărârii judecătoreşti şi executarea sentinței

în întregime.

2. Autoritățile competente ale statului membru emitent şi ale statului membru de executare pot ajunge la un acord, de la caz la caz, în ceea ce priveşte recunoaşterea şi executarea parțială a unei sentințe, conform condițiilor stabilite în comun, în măsura în care acestea nu au ca rezultat o prelungire a duratei pedepsei. În cazul în care nu se ajunge la un acord, certificatul este retras.

Article 9b

Amânarea recunoaşterii hotărârii

Recunoaşterea hotărârii judecătoreşti în statul de executare poate fi amânată, în cazul în care certificatul prevăzut la articolul 4 este incomplet sau, în mod evident, nu corespunde hotărârii judec ătoreşti, până la completarea sau corectarea acestuia, într-un termen rezonabil stabilit de către statul de executare.

Articolul 10

Hotărârea privind executarea sentinței şi termene

1. Autoritatea competentă din statul de executare decide în cel mai scurt timp dacă recunoaşte hotărârea judecătorească şi dispune executarea sentinței şi informează statul emitent cu privire la aceasta, inclusiv în cazul în care decide să adapteze sentința în conformitate cu articolul 8 alineatele (2) şi (3).

1a. Cu excepția cazului în care există un temei pentru amânare, conform articolului 9a sau articolului 18a alineatul (3), decizia finală privind recunoaşterea hotărârii judecătoreşti şi executarea sentinței se ia în termen de 90 de zile de la primirea hotărârii şi a certificatului.

2. În situațiile excepționale în care autoritatea competentă din statul de executare nu poate respecta termenul prevăzut la alineatul (1a), aceasta informează autoritatea competentă a statului emitent, fără întârziere şi prin orice mijloace, menționând motivele întârzierii şi timpul preconizat a fi necesar pentru luarea deciziei finale.

Articolul 10a

Retragerea certificatului

Statul emitent poate să retragă certificatul statului de executare până în momentul în care începe executarea sentinței în statul de executare, justificând această retragere. În cazul în care certificatul este retras, statul de executare nu mai dispune executarea sentinței.

Articolul 10b

Arestul preventiv

În cazul în care persoana în cauză se află în statul de executare, la cererea statului emitent, anterior sosirii hotărârii judecătoreşti şi a certificatului sau înainte de a decide recunoaşterea hotărârii judec ătoreşti şi executarea sentinței, statul de executare poate aresta persoana condamnată, sau poate lua orice altă măsură pentru a se asigura că persoana condamnată nu părăseşte teritoriul acestuia, până în momentul în care se ia decizia cu privire la recunoaşterea hotărârii judecătoreşti şi executarea sentin ței. Durata pedepsei nu se prelungeşte ca rezultat al timpului petrecut în arest, în temeiul prezentului alineat.

Articolul 11

Transferul persoanelor

1. În cazul în care persoana condamnată se află în statul emitent, aceasta este transferată în statul de executare în momentul convenit de autoritățile competente din statul emitent şi din statul de executare, în termen de maxim 30 de zile de la luarea deciziei finale privind recunoaşterea hot ărârii judecătoreşti şi executarea sentinței de către statul de executare.

2. (...)

3. În cazul în care circumstanțe neprevăzute împiedică transferul persoanei în cauză în termenul prevăzut la alineatul (1), autoritățile competente ale statului de executare şi ale statului emitent se contactează reciproc fără întârziere. Transferul se efectuează imediat ce respectivele circumstanțe încetează să mai existe. Autoritatea competentă a statului emitent informează imediat autoritatea competentă a statului de executare şi stabileşte, în acord cu aceasta, o nouă dată pentru transfer. În acest caz, transferul se efectuează în termen de 10 zile de la data astfel stabilită.

7. (...)

Articolul 12

Tranzitul

1. În conformitate cu dreptul intern, fiecare stat membru permite tranzitul pe teritoriul său al unei persoane condamnate care este transferată în statul de executare, cu condiția ca statul emitent s ă-i transmită o copie a certificatului menționat la articolul 4, împreună cu cererea de tranzit. Cererea de tranzit şi certificatul pot fi transmise prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă. La cererea statului membru care urmează să permită tranzitul, statul emitent furnizează o traducere a certificatului în una dintre limbile acceptate de statul membru care urmează să permită tranzitul, care trebuie indicate în cerere.

1a. În momentul în care primeşte o cerere de a permite tranzitul şi în cazul în care nu poate garanta că persoana condamnată nu va fi urmărită penal, sau, cu excepția dispozițiilor alineatului precedent, reținută sau supusă în alt mod privării de libertate pe teritoriul său, pentru orice infracțiune comisă sau sentință pronunțată anterior ieşirii persoanei în cauză de pe teritoriul statului emitent, statul membru căruia i se solicită să permită tranzitul informează statul emitent cu privire la aceasta. În acest caz, statul emitent îşi poate retrage cererea.

2. Urmând aceeaşi procedură, statul membru de tranzit informează statul solicitant cu privire la decizia luată, în condițiile în care cererea a fost tratată cu prioritate şi în maxim o săptămână de la primirea acesteia. Luarea deciziei poate fi amânată până în momentul în care traducerea solicitată conform alineatului (1) este transmisă statului membru de tranzit.

2a. Statul membru căruia i se solicită să permită tranzitul poate reține persoana condamnată în custodie numai atât cât este necesar pentru efectuarea tranzitului pe teritoriul său.

3. Nu este necesară o cerere de tranzit în cazul transportului aerian fără escală programată. Cu toate acestea, în cazul unei aterizări neprevăzute, statul emitent furnizează informațiile men ționate la alineatul (1) în termen de 72 de ore.

Articolul 13

Legislația care reglementează executarea

1. Executarea unei sentințe este reglementată de legislația statului de executare. În conformitate cu alineatele (2) şi (3), autoritățile statului de executare au exclusiv competența de a hotărî cu privire la procedurile de executare şi de a stabili toate măsurile aferente, inclusiv temeiurile pentru eliberarea înainte de termen sau condiționată.

2. Autoritatea competentă din statul de executare scade perioada totală a pedepsei privative de libertate deja executate în legătură cu sentința referitor la care s-a eliberat hotărârea judec ătorească din durata totală a pedepsei privative de libertate care trebuie executată.

3. La cerere, autoritatea competentă a statului de executare informează autoritatea competentă a statului emitent cu privire la dispozițiile aplicabile în ceea ce priveşte posibila eliberare înainte de termen sau condiționată. Statul emitent poate fi de acord cu aplicarea acestor dispoziții sau poate retrage certificatul.

4. Statele membre pot prevedea ca orice hotărâre cu privire la eliberarea înainte de termen sau condiționată să poată lua în considerare acele dispoziții din dreptul național indicate de statul emitent conform cărora persoana în cauză are dreptul la eliberare înainte de termen sau condi ționată într-un anumit moment.

Articolul 14

Principiul specialității

1. În conformitate cu alineatul (2), o persoană transferată în statul de executare în temeiul prezentei decizii-cadru nu poate fi urmărită penal, condamnată sau sancționată cu o altă pedeapsă privativă de libertate, pentru o infracțiune comisă anterior transferului, alta decât cea pentru care persoana în cauză a fost transferată.

2. Alineatul (1) nu se aplică în următoarele cazuri:

   (a) persoana care a avut posibilitatea de a părăsi teritoriul statului de executare nu a făcut acest lucru în termen de 45 de zile de la punerea definitivă în libertate, sau a revenit pe teritoriul respectiv după ce îl părăsise;

(b) infracțiunea nu se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu un ordin de detenție;

(c) procedurile penale nu au drept consecință aplicarea unei măsuri care limitează libertatea persoanei;

(d) persoana ar putea fi pasibilă de o pedeapsă sau o măsură care nu implică privarea de libertate, în special o sancțiune pecuniară sau o măsură echivalentă, chiar şi în cazul în care sancțiunea sau măsura pot duce la o limitare a libertății persoanei în cauză;

(e) persoana a consimțit să fie transferată;

(f) ulterior transferului, persoana în cauză a renunțat în mod expres la dreptul de a i se aplica dispoziția privind specialitatea în ceea ce priveşte anumite infracțiuni comise anterior transferului. Renunțarea este declarată în fața autorităților judiciare competente din statul de executare şi este înregistrată în conformitate cu legislația națională a statului respectiv. Declarația de renunțare este redactată astfel încât să reiasă clar că persoana în cauză a dat-o în mod voluntar şi în deplină cunoştință de cauză. Persoana în cauză are dreptul la consiliere juridică în acest scop;

(g) în alte situații decât cele menționate la literele (a) - (f), în cazul în care statul emitent acordă autorizarea în conformitate cu alineatul (3).

3. Cererea de autorizare se depune pe lângă autoritatea competentă din statul emitent, însoțită de informațiile menționate la articolul 8 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI şi de traducerea prevăzută la articolul 8 alineatul (2). Autorizarea este acordată în cazul în care ar exista o obligație de predare în conformitate cu decizia-cadru susmenționată. Decizia în acest sens este luată în maxim 30 de zile de la primirea cererii. În situațiile menționate la articolul 5 din decizia-cadru susmenționată, statul de executare furnizează garanțiile prevăzute în respectiva decizie-cadru.

Articolul 15

Amnistia, grațierea şi revizuirea hotărârii judecătoreşti

1. Amnistia sau grațierea pot fi acordate atât de către statul emitent, cât şi de către statul de executare.

2. Statul emitent decide în exclusivitate cu privire la cererile de revizuire a hotărârii judecătoreşti de impunere a sentinței care urmează a fi executată în conformitate cu prezenta decizie-cadru.

Articolul 16

Informații furnizate de statul emitent

1. Autoritatea competentă din statul emitent informează imediat autoritatea competentă din statul de executare cu privire la orice decizie sau măsură în baza cărora sentința încetează să aibă un caracter executoriu, imediat sau pentru o anumită perioadă de timp.
2. Autoritatea competentă din statul de executare încetează executarea sentinței imediat ce este informată de către autoritatea competentă a statului emitent cu privire la respectiva decizie sau măsură.

Articolul 17

Informații furnizate de statul de executare

1. Autoritatea competentă a statului de executare informează imediat autoritatea competentă a statului emitent prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă:

(a) cu privire la transmiterea hotărârii judecătoreşti şi a certificatului către autoritatea competentă responsabilă cu executarea acesteia, conform articolului 4 alineatul (5);

(a bis) cu privire la imposibilitatea practică de a executa sentința, din motivul că, după transmiterea certificatului şi a hotărârii judecătoreşti către statul de executare, persoana condamnată nu poate fi găsită pe teritoriul statului de executare, caz în care statul de executare nu are nicio obligație de a asigura executarea sentinței;

(a ter) cu privire la decizia finală de a recunoaşte hotărârea judecătorească şi de a dispune executarea sentinței, inclusiv data;

(b) cu privire la decizia de a nu recunoaşte hotărârea judecătorească şi de a nu executa sentința, în conformitate cu articolul 9, inclusiv motivele luării acestei decizii;

(c) cu privire la decizia de a adapta sentința, în conformitate cu articolul 8 alineatele (2) sau (3), inclusiv motivele luării acestei decizii;

(d) cu privire la decizia de a nu executa sentința, din motivele prevăzute la articolul 15 alineatul (1), inclusiv motivele luării acestei decizii;

(e) cu privire la începutul şi sfârşitul perioadei de eliberare condiționată, în cazul în care statul emitent indică acest lucru în certificat;

(f) cu privire la evadarea persoanei condamnate înainte de a executa în întregime sentința;

(g) cu privire la executarea sentinței, imediat ce a fost executată în întregime.

Articolul 18

Consecințele transferului persoanei condamnate

1. Fără a aduce atingere alineatului (2), statul emitent nu poate proceda la executarea sentinței odată ce a început executarea acesteia în statul de executare.
2. Dreptul de a executa sentința îi revine statului emitent din momentul în care este informat de c ătre statul de executare cu privire la neexecutarea parțială a sentinței în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) litera (f).

Articolul 18a

Regimul lingvistic

1. Certificatul, formularul standard stabilit în anexă, trebuie tradus în limba sau una dintre limbile oficiale ale statului de executare. Orice stat membru poate să indice, în momentul adoptării prezentei decizii-cadru sau ulterior, într-o declarație depusă la Secretariatul General al Consiliului, că va accepta traducerea în una sau mai multe alte limbi oficiale ale instituțiilor Uniunii.

2. Fără a aduce atingere alineatului (3) de mai jos, nu se solicită traducerea hotărârii judecătoreşti.

3.

4. Fie în momentul adoptării prezentei decizii-cadru, fie ulterior, orice stat membru poate declara, într-o declarație depusă la Secretariatul General al Consiliului, că poate solicita, în calitate de stat de executare, imediat după primirea hotărârii judecătoreşti şi a certificatului şi în cazul în care consideră conținutul certificatului insuficient pentru a lua o decizie privind executarea sentinței, ca hotărârea judecătorească sau părți esențiale din aceasta să fie traduse în limba sau una dintre limbile oficiale ale statului de executare sau în una sau mai multe alte limbi oficiale ale instituțiilor Uniunii. În urma consultărilor şi în cazul în care este necesar, se transmite o cerere în care sunt indicate părțile esențiale ale hotărârilor judecătoreşti care trebuie traduse, între autoritățile competente ale statului emitent şi ale statului de executare.

Decizia privind recunoaşterea hotărârii judecătoreşti şi executarea sentinței poate fi amânată până în momentul în care traducerea a fost transmisă de statul emitent statului de executare, sau, în cazul în care statul de executare decide să traducă hotărârea judecătorească pe cheltuiala sa, până în momentul în care a fost obținută traducerea.

Articolul 19

Cheltuieli

Cheltuielile aferente aplicării prezentei decizii-cadru sunt suportate de statul de executare, cu excep ția costurilor aferente transferului persoanei în statul de executare şi a celor care apar exclusiv pe teritoriul suveran al statului emitent.

Articolul 19a

Executarea sentințelor ca urmare a unui mandat european de arestare

Fără a aduce atingere Deciziei-cadru 2002/584/JAI, dispozițiile prezentei decizii-cadru, în măsura în care sunt compatibile cu dispozițiile Deciziei-cadru 2002/584/JAI, se aplică mutatis mutandis execut ării sentințelor, în cazul în care un stat membru se angajează să execute sentința în condițiile prev ăzute la articolul 4 alineatul (6) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, sau în cazul în care, în temeiul articolului 5 alineatul (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, acesta a impus condiția ca persoana să fie repatriată pentru a executa sentința în statul membru în cauză, cu scopul de a se evita impunitatea persoanei respective.

Capitolul III
Dispoziţii finale

Articolul 20
Raportul cu alte acorduri şi înţelegeri

1. Fără a aduce atingere aplicării acestora între statele membre şi ţările terţe precum şi aplicării lor într-o perioadă tranzitorie, în conformitate cu articolul 20a, prezenta decizie-cadru înlocuieşte, de la [data urmează a fi inserată], dispoziţiile corespunzătoare ale următoarelor convenţii aplicabile în relaţiile dintre statele membre:

   - Convenţia Europeană privind transferul persoanelor condamnate din 21 martie 1983 precum şi protocolul adiţional la aceasta din 18 decembrie 1997;
   - Convenţia europeană privind valoarea internaţională a hotărârilor represive din 28 mai 1970;
   - Titlul III, capitolul 5 din Convenţia din 19 iunie 1990 de punere în aplicare a Convenţiei Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune;
   - Convenţia dintre statele membre ale Comunităţilor Europene privind executarea hot ărârilor judecătoreşti străine din 13 noiembrie 1991;

2. Statele membre pot aplica în continuare acordurile sau înţelegerile multilaterale în vigoare la data adoptării prezentei decizii-cadru, în măsura în care acestea permit extinderea sau lărgirea obiectivelor prezentei decizii-cadru şi ajută la simplificarea sau facilitarea procedurilor de executare a sentinţelor.

3. Statele membre pot încheia acorduri sau înţelegeri bilaterale sau multilaterale după data adopt ării prezentei decizii-cadru, în măsura în care aceste acorduri sau înţelegeri permit extinderea sau lărgirea dispoziţiilor prezentei decizii-cadru şi ajută la simplificarea sau facilitarea procedurilor de executare a sentinţelor.

4. Statele membre notifică Consiliului şi Comisiei, în termen de trei luni de la data intrării în vigoare a prezentei decizii-cadru, acordurile sau înţelegerile existente prevăzute la alineatul (2) pe care doresc să le aplice în continuare. De asemenea, statele membre notifică Consiliului şi Comisiei orice nou acord sau nouă înţelegere, astfel cum este prevăzut la alineatul (3), în termen de trei luni de la data semnării acestuia.

Articolul 20a

Dispoziție tranzitorie

1. Cererile primite înaintea datei menționate la articolul 21 alineatul (1) continuă să fie reglementate în conformitate cu instrumentele juridice existente privind transferul persoanelor condamnate. Cererile primite după data respectivă sunt reglementate de normele adoptate de c ătre statele membre în conformitate cu prezenta decizie-cadru.

2. Cu toate acestea, orice stat membru poate, la data adoptării de către Consiliu a prezentei decizii-cadru, să facă o declarație conform căreia, în situațiile în care hotărârea definitivă a fost emisă înaintea datei specificate, va continua, în calitate de stat emitent şi de executare, să aplice instrumentele juridice existente privind transferul persoanelor condamnate, aplicabile înaintea datei menționate la articolul 21 alineatul (1). În cazul formulării unei astfel de declarații, respectivele instrumente se aplică în situațiile menționate în raport cu toate celelalte state membre, indiferent dacă acestea au făcut sau nu aceeaşi declarație. Data respectivă nu poate depăşi data de .... [*] Declarația mai sus menționată se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Declarația poate fi retrasă oricând.

3. (...)

Articolul 21

Punerea în aplicare

1. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma prezentei decizii-cadru până la …. [*].

2. Statele membre comunică Secretariatului General al Consiliului şi Comisiei textul dispozițiilor care transpun în dreptul intern obligațiile care decurg din prezenta decizie-cadru. Pe baza unui raport întocmit de către Comisie cu ajutorul acestor informații, Consiliul, până la ...[**], evalueaz ă măsura în care statele membre s-au conformat prezentei decizii-cadru.

---

[*] Trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei decizii-cadru.

[*] Trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei decizii-cadru.

[**] Patru ani de la intrarea în vigoare a prezentei decizii-cadru.

3. Secretariatul General al Consiliului notifică statele membre şi Comisia cu privire la declaraţiile sau notificările efectuate în conformitate cu articolul 3a alineatul (5) şi articolul 18a alineatul (1) sau alineatul (3).

3bis. Fără a aduce atingere articolului 35 alineatul (7) din tratat, un stat membru care s-a confruntat în mod repetat cu dificultăţi în aplicarea articolului 19a din prezenta decizie-cadru, care nu au fost rezolvate în urma consultărilor bilaterale, informează Consiliul şi Comisia cu privire la respectivele dificultăţi. Comisia, pe baza acestor informaţii şi pe baza oricăror alte informaţii de care dispune, întocmeşte un raport, însoţit de orice iniţiative pe care le consideră adecvate, în vederea rezolvării respectivelor dificultăţi.

4. Până la ....*, Comisia întocmeşte un raport pe baza informaţiilor primite, însoţit de orice ini ţiative pe care le consideră adecvate. Consiliul, pe baza eventualelor (…) rapoarte din partea Comisiei şi pe baza eventualelor iniţiative, analizează în special articolul 19a pentru a stabili dac ă este cazul ca acesta să fie înlocuit cu dispoziţii mai detaliate.

Articolul 22

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie-cadru intră în vigoare la data publicării sale în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.
Adoptată la

Pentru Consiliu,
Preşedintele

* Cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentei decizii-cadru.

CERTIFICATUL

menţionat la articolul 4 din DC…../…../JAI [+]a Consiliului privind

aplicarea principiului recunoaşterii reciproce a hotărârilor judecătoreşti în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană[12]

(a)

* Statul emitent:
* Statul de executare:

(b) Instanţa care a emis hotărârea definitivă de condamnare:

Denumirea oficială:

Hotărârea a fost pronunţată la (menţionaţi data: zz-ll-aaaa):

Hotărârea a rămas definitivă la (menţionaţi data: zz-ll-aaaa):

Numărul de înregistrare al hotărârii (dacă este cazul):

(c) Informaţii privind autoritatea care poate fi contactată în cazul eventualelor întrebări referitoare la certificat:

1. Tipul autorităţii: Vă rugăm să bifaţi căsuţa potrivită:

□ Autoritate centrală

□ Instanţă

□ Altă autoritate

[+] JO: vă rugăm să inseraţi nr. prezentei decizii-cadru.

[12] „Prezentul certificat trebuie să fie scris sau tradus într-una din limbile oficiale ale statului membru de executare sau în orice altă limbă acceptată de respectivul stat."

2. Date de contact ale autorității indicate la nr. 1 de mai sus:

Denumirea oficială:

Adresa:

Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/oraşului)
Nr. fax (prefixul țării) (prefixul regiunii/oraşului)
Adresa e-mail (dacă este cazul):

3. Limbile în care este posibil să se comunice cu autoritatea:

4. Datele de contact ale persoanei/persoanelor ce trebuie contactate în vederea obținerii de informații suplimentare în scopul executării hotărârii judecătoreşti sau obținerii unui acord privind procedurile de transfer (nume, titlu/grad, nr. tel, nr. fax, adresă e-mail), dacă diferă de cele de la nr. 2:

(d) [eliminat]

(e) [eliminat]

(f) Informații privind persoana asupra căreia s-a pronunțat condamnarea:

Nume:

Prenume:

Numele înainte de căsătorie, după caz:

Alte nume, după caz:

Sex:

Cetățenie:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (după caz):

Data naşterii:

Locul naşterii:

Ultimele adrese/reşedințe cunoscute:

Limba (limbile) pe care persoana le înțelege (dacă se cunoaşte):

Persoana condamnată este:

□ în statul emitent şi urmează să fie transferată în statul de executare.

□ în statul de executare, iar executarea urmează să aibă loc în acel stat.

Informații suplimentare de furnizat, dacă sunt disponibile şi dacă este cazul

1. Fotografia şi amprentele persoanei şi/sau date de contact ale persoanei care urmează a fi contactată în vederea obținerii respectivelor informații:

2. Tipul şi numărul cărții de identitate sau paşaportului persoanei condamnate:

3. Tipul şi numărul permisului de şedere al persoanei condamnate:

.....

4. Alte informații relevante privind familia persoanei condamnate şi legăturile sociale sau profesionale cu statul de executare:

(g) Cerere de arest preventiv formulată de statul emitent (în cazul în care persoana condamnată se află în statul de executare):

□ Statul emitent solicită statului de executare să aresteze persoana condamnată sau să ia orice alte m ăsuri pentru a se asigura că persoana condamnată rămâne pe teritoriul său, până la pronunțarea hot ărârii de recunoaştere şi de executare a sentinței.

□ Statul emitent a solicitat deja statului de executare să aresteze persoana condamnată sau să ia orice alte măsuri pentru a se asigura că persoana condamnată rămâne pe teritoriul său, până la pronunțarea hotărârii de recunoaştere şi de executare a sentinței. Vă rugăm să specificați numele autorității statului emitent care a luat decizia privind cererea de arestare a persoanei (dacă este cazul şi dacă informația este disponibilă):

.....

.....

.....

.....

(h) Legătura cu un mandat de arestare european emis anterior:

□ A fost emis un mandat european de arestare în scopul executării unei pedepse privative de libertate sau a unui ordin de reținere, iar statul membru de executare se angajează să execute pedeapsa sau ordinul de reținere articolul 4 alineatul (6) din Decizia-cadru MAE).

Data emiterii MEA şi numărul de înregistrare, dacă este cazul:

Numele autorității care a emis MEA:
Data deciziei de executare a sentinței şi numărul de înregistrare, dacă este cazul:

Numele autorității care a emis decizia de executare a sentinței:

□ A fost emis un MEA în scopul urmăririi unei persoane care este resortisant sau rezident al statului de executare, iar statul de executare a predat respectiva persoană cu condiția ca persoana să fie returnată statului de executare pentru a executa pedeapsa privativă de libertate sau ordinul de reținere emis împotriva acesteia în statul membru emitent [Articolul 5 alineatul (3) din Decizia-cadru MEA].
Data deciziei de predare a persoanei:
Numele autorității care a emis decizia de predare:
Numărul de înregistrare al hotărârii, dacă este cazul:
Data predării persoanei, dacă este cazul: .

(i) Motivele transmiterii hotărârii judecătoreşti şi a certificatului [în cazul în care ați completat rubrica (h), nu este necesar să completați această rubrică]:

Hotărârea judecătorească şi certificatul sunt transmise statului de executare deoarece autoritatea emitentă constată că executarea sentinței de către statul de executare ar servi scopului de a facilita reabilitarea socială a persoanei condamnate şi:

□ a) Statul de executare este statul de naționalitate al persoanei condamnate, în care aceasta locuieşte.

□ b) Statul de executare este statul de naționalitate al persoanei condamnate, în care persoana condamnată va fi deportată de îndată ce este exonerată de executarea sentinței în temeiul unui ordin de expulzare sau de deportare inclus în hotărârea judecătorească sau într-o decizie judec ătorească sau administrativă sau în orice altă măsură luată ca urmare a respectivei hotărâri. Dacă ordinul de expulzare sau se deportare nu este inclus în hotărârea judecătorească, vă rugăm să specificați numele autorității care a emis ordinul, data emiterii şi numărul de înregistrare, dacă este cazul:

□ c) Statul de executare este un stat, altul decât cel menționat la litera (a) sau (b), a cărui autoritate competentă este de acord cu transmiterea hotărârii judecătoreşti şi a certificatului către statul respectiv.

□ d) Statul de executare a transmis o notificare conform articolului 3a alineatul (5) din decizia-cadru şi:

□ se confirmă că, după ştiința autorității competente a statului emitent, persoana condamnată trăieşte şi a avut reşedința legală în mod continuu pe o perioadă de cel puțin cinci ani în statul de executare şi va păstra dreptul de reşedință permanentă în respectivul stat, sau

□ se confirmă că persoana condamnată are cetățenia statului de executare.

(j) Hotărârea de condamnare:

1. Hotărârea se referă, în total, la … infracțiuni.

Rezumatul faptelor şi o descriere a împrejurărilor în care a (au) fost comisă (comise) infracțiunea (infracțiunile), inclusiv data, ora şi locul; precum şi natura implicării persoanei condamnate:

Natura şi încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor), precum şi dispozițiile legale aplicabile pe baza cărora s-a pronunțat hotărârea judecătorească:

2. În măsura în care infracțiunea (infracțiunile) identificată (identificate) la punctul 1 de mai sus reprezintă una sau mai multe din următoarele infracțiuni, astfel cum este prevăzut de dreptul intern al statului emitent, care sunt pedepsite în statul emitent cu o pedeapsă privativă de libertate sau un ordin de reținere a căror durată maximă este de cel puțin trei ani, vă rugăm să confirmați prin bifarea căsuței (căsuțelor) corespunzătoare:

- ☐ participarea la o organizație criminală;
- ☐ terorism;
- ☐ trafic de persoane;
- ☐ exploatarea sexuală a copiilor şi pornografia infantilă;
- ☐ traficul ilicit de narcotice şi substanțe psihotrope;
- ☐ traficul ilicit de arme, muniții şi explozivi;
- ☐ corupția;
- ☐ frauda, inclusiv frauda care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene, în sensul Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995;
- ☐ spălarea produselor infracțiunii;
- ☐ falsificarea, inclusiv falsificarea monedei euro;

- ☐ criminalitatea informatică;
- ☐ infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispari ție şi traficul ilicit de specii şi soiuri de plante pe cale de dispariție;
- ☐ complicitate la trecerea frauduloasă a frontierei şi la şedere ilegală;
- ☐ omucidere voluntară, vătămare corporală gravă;
- ☐ trafic ilicit de organe şi țesuturi umane;
- ☐ răpire, sechestrare şi luare de ostateci;
- ☐ rasism şi xenofobie;
- ☐ furt organizat sau armat;
- ☐ trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități şi opere de artă;
- ☐ escrocherie;
- ☐ înşelătorie şi extorcare de fonduri;
- ☐ contrafacerea şi pirateria produselor;
- ☐ falsificarea de documente administrative şi traficul de falsuri;
- ☐ falsificarea mijloacelor de plată;
- ☐ traficul ilicit de substanțe hormonale şi de alți factori de creştere;
- ☐ traficul ilicit de materiale nucleare şi radioactive;
- ☐ trafic de vehicule furate;
- ☐ viol;
- ☐ incendiere;
- ☐ infracțiunile de competența Curții Penale Internaționale;
- ☐ deturnare de aeronave/nave;
- ☐ sabotaj.

3. În măsura în care infracțiunea (infracțiunile) identificată (identificate) la punctul 1 de mai sus nu este (sunt) acoperită (acoperite) de punctul 2 sau dacă hotărârea şi certificatul sunt transmise statului membru, care a declarat că va verifica dubla încriminare [articolul 7 alineatul (4) din decizia-cadru], vă rugăm să descrieți pe larg infracțiunea (infracțiunile) în cauză:

4. [eliminat]

(k) Stadiul hotărârii de condamnare:

1. Specificați dacă hotărârea judecătorească a fost pronunțată *in absentia:*

☐ Nu, nu a fost.

☐ Da, a fost; Se confirmă că:

☐ persoana a fost informată personal sau prin intermediul unui reprezentant competent în conformitate cu dreptul intern al statului emitent, cu privire la data, ora şi locul audierii care a condus la pronunțarea hotărârii judecătoreşti *in absentia* sau

☐ persoana a menționat unei autorități competente că nu contestă decizia.

2. Detalii privind durata pedepsei:

2.1. Durata totală a pedepsei (în zile):

2.2. Perioada totală a pedepsei privative de libertate deja executate în raport cu pedeapsa în legătură cu care a fost emisă hotărârea judecătorească (în zile): **.....**

la data de (...) (specificați data pe baza căreia s-a făcut calculul: zz-ll-aaaa)

2.3. Numărul de zile care urmează să fie dedus din durata totală a pedepsei din alte motive decât cel menționat la punctul 2.2. (de ex. amnistii, grațieri sau măsuri de clemență etc., deja acordate în legătură cu pedeapsa): ……, la data de (...) (specificați data pe baza căreia s-a făcut calculul: zz-ll-aaaa)……

2.4. Data expirării pedepsei în statul emitent:

☐ Nu se aplică, deoarece persoana nu este reținută în prezent

☐ Persoana este reținută în prezent, iar pedeapsa, conform dreptului intern al statului emitent, va fi fost executată complet până la (specificați data: zz-ll-aaaa)[13]:

3. Tipul pedepsei:

☐ pedeapsă privativă de libertate

☐ măsură privativă de libertate (vă rugăm să specificați):

.....

[13] *„Vă rugăm să introduceți aici data până la care pedeapsa va fi fost executată complet (fără a lua în considerare posibilitățile de eliberare înainte de termen şi/sau condiționată de orice natură) în cazul în care persoana ar locui în statul emitent.”*

(l) Informații referitoare la eliberarea înainte de termen sau condiționată:

1. Conform dreptului intern al statului emitent, persoana condamnată are dreptul să fie eliberată înainte de termen sau condiționat, după executarea:

☐ a jumătate din pedeapsă

☐ a două treimi din pedeapsă

☐ a altei perioade din pedeapsă (vă rugăm să specificați):

2. Autoritatea emitentă solicită să fie informată cu privire la

☐ Dispozițiile aplicabile ale dreptului intern al statului de executare privind eliberarea înainte de termen sau condiționată a persoanei condamnate;

☐ Începutul şi sfârşitul perioadei eliberării înainte de termen sau condiționate.

(m) Opinia persoanei:

1. ☐ Persoana nu a putut fi audiată deoarece se află deja în statul de executare.

2. ☐ Persoana se află în statul emitent şi:

a. ☐ Persoana a solicitat transmiterea hotărârii judecătoreşti şi a certificatului

☐ Persoana a a fost de acord cu transmiterea hotărârii judecătoreşti şi a certificatului

☐ Persoana nu a fost de acord cu transmiterea hotărârii judecătoreşti şi a certificatului (specificați motivele evocate de persoana condamnată):

b. ☐ Opinia persoanei condamnate se află în anexă.

☐ Opinia persoanei condamnate a fost deja transmisă statului de executare la (specificați data: zz-ll-aaaa):

(n) Alte informații relevante pentru caz (informații opționale)

.....

.....

.....

....

(o) Informații finale

Textul hotărârii (hotărârilor) judecătoreşti se anexează la certificat[14].

Semnătura autorității care emite certificatul şi/sau a reprezentantului său care certifică acuratețea conținutului certificatului

.....

.....

Nume:

.....

Funcția deținută (titlu/grad):

.....

Data:

.....

Ştampilă oficială (dacă este cazul)

[14] *Autoritatea emitentă trebuie să anexeze cauzei toate hotărârile judecătoreşti care sunt necesare pentru a avea toate informațiile privind sentința definitivă care urmează a fi executată. Se poate anexa, de asemenea, eventualele traduceri disponibile ale hotărârii (hot ărârilor) judecătoreşti.*

NOTIFICAREA PERSOANEI CONDAMNATE

Prin prezenta vi se aduce la cunoştinţă decizia …… (autorităţii competente a statului emitent) de a transmite hotărârea ……. (instanţei competente a statului emitent) din data de …… (data hotărârii judecătoreşti) …… (număr de înregistrare; dacă este cazul) către ……... (statul de executare) în scopul recunoaşterii şi executării de către acesta a sentinţei pronunţate în hotărârea mai sus menţionată, în conformitate cu dispoziţiile dreptului intern de aplicare a Deciziei-cadru (...../...../JAI) din (....)[15] privind aplicarea principiului recunoaşterii reciproce a hotărârilor judecătore şti în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană, JO…

Executarea sentinţei se va face în conformitate cu legislaţia …….. (statul de executare). Autorităţile statului respectiv vor avea competenţa de a decide cu privire la procedurile de executare şi de a determina toate măsurile aferente, inclusiv cu privire la motivele eliberării înainte de termen sau condiţionate.

Autoritatea competentă din …….. (statul de executare) trebuie să deducă perioada totală a pedepsei privative de libertate deja executate în raport cu pedeapsa din durata totală a pedepsei privative de libertate care trebuie executată. Sentinţa poate fi adaptată de către autoritatea competent ă din …….. (statul de executare) doar dacă este incompatibilă, prin natura sau durata sa, cu dreptul intern al statului respectiv. Sentinţa adaptată nu trebuie, prin natura sau durata sa, să fie mai dură decât sentinţa pronunţată în …… (statul emitent).

_____

[15] JO: vă rugăm să inseraţi nr. şi data prezentei decizii-cadru.

Se introduce următoarea declarație a Consiliului în legătură cu scopul de reabilitare al prezentei decizii-cadru:

Ținând cont de faptul că reabilitarea cu succes a persoanei condamnate într-un stat cu care aceasta are cele mai strânse legături reprezintă scopul fundamental al prezentei decizii-cadru, astfel cum este indicat în mod expres la articolul 3 şi confirmat în preambulul acesteia şi fiind de acord că încrederea reciprocă dintre statele membre nu face necesară introducerea unui motiv suplimentar pentru refuzul bazat pe inconsecvența recunoaşterii hotărârilor judecătoreşti în scopul reabilitării, Consiliul subliniază că acest scop ar trebui să reprezinte un factor de primă importanță pentru statul emitent, de fiecare dată când se ia o decizie privind necesitatea transmiterii hotărârii judecătoreşti şi a certificatului către statul de executare.